

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Városház-utca 30. sz.

Előfizetéseket és hirdetések felvez
a kiadóhivatal.

A sajt.

Károly urfi a gimnázium 8-ik osztályába jár. Mikor pedig otthon van, akkor Vrana Vendel cipőművész urnál lakik. Azonban akár az iskolában van Károly urfi, akár Vrana Vendel ur hajlékában, mindenképen közel áll már ahhoz, hogy „érett” legyen.

Károly urfi a minap szállítólevelet kapott a postáról, a melyen az állott, hogy „a csomag tartalma: sajt”.

Károly urfi arca felderült.

Vrana ur és tizenhat tagból álló családja némán, de sokat mondó arczokkal osztozának az örömben.

Károly urfi észreuvé az örömet és mint aféle nagydiák az okát is eltalálta.

Kiszámította magában, hogy ha a sajtból mind-egyik családtag kap egy szeletkét, akkor öneki egfeljebb egy félszeletke marad.

Károly urfi kétségbe volt esve.

Azonban aki közel áll ahoz, hogy érettnak nevezék, az éretlenekkel szemben mindig erősen áll.

Mig a Vrana-család leggyorsabb lábu tagja a postára járt, addig ő átszaladt a professor urhoz és elkérte tőle egy órára a mikroskopot.

A csomagot Vrana urnak tizenhat tagból álló

családja gyönyörűséggel teljes orczákkal állá körü és a 32 orrlyuk a papiroson átlengő sajtillatot előre is mohón élvezé.

Károly ur felvágta a spagétokat.

Néma esend és feszült figyelem.

Károly ur bontani kezdé a papirost.

A szemek ragyogtak s mindaddig nem pis-lantottak egyet sem, mig csak a tányérnagyságu sajt napfényre nem került.

Ekkor általános „ah!” hangzott el az ajkak-ról. Vrana ur abbanhagyta a talpnyujtást és Vranané ténsasszony kenyereket szelt az apróknak.

Károly ur tudományos képet vágott, s így szólt:

— Mielőtt megkinálnám önöket a sajtból, előbb meg kell vizsgálnom, nines-e benne acarus vulgaris.

— Akarusz madáris? — ismétlé elszörnyed-ten a család.

— Mi légyen az urfi? — kérdé József, Vrana urnak egyik segéde.

Károly urfi tudományos arczczal felelé:

— Veszedelmes sajtbelzeti szerves mozgomány, mely a gyomrárszatban mint nem-ennivaló tárgyal-tatik.

Ezzel Károly urfi lecsipentett a sajtnak kér-géből egy darabot és a mikroskop aljára tevé, aztán belekukkantott, s elszörnyűködve kiáltott fel:

— Tele van!

A tizenhat tagból álló család egyenkint tekintett a mikroszkopba, s elundorodva adta át a másiknak.

Vrana ur káromkodott.

Vranáné ténsasszony megesküdütt, hogy soha életében sajtot többet nem eszik.

Károly felkapta a sajtot és boszusan dobta fel a könyves-polezra, aztán elment.

Sokáig oda maradt. A Vrana-család egytől egyig aludt. Csupán József segéd volt még ébren. A szeretőjéhez irt levelet.

Károly lábujjhegyen osont be a szobába. Kéjes mosolylyal nyult fel a könyves-polezra tetejére.

A sajt nem volt ott.

Összehányta minden könyvét, megnézte a földön is és mindenütt a közelben, de biz a sajt eltűnt.

Utóljára kiment a segédhez a műhelybe.

— Hallja-e József, — szólt hozzá bizalmasan, — nem tudja hova lett a sajtom?

— Tudom bizony ifiur: megettük!

— Mi a ménkü?

— Megettük biz azt. Ugy jóllaktunk, hogy még. Rémitő jó volt.

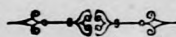
— De hisz az lehetetlen?!

— Nem biz a'. A ténsasszony levette a sajtot, aztán azt mondta, hogy ű bizony nem bánja ha meghal is, de megkóstol egy szeletkét, aztán odament a májszter ur is, aztán ű is aszonta, hogy ha meghal is, de olyan igen kívánja, hogy muszáj neki megkóstolni, erre aztán a gyerekeknek is muszáj volt adni egy csipetet, én is kértem, osztég addig kóstoltattuk, mig csak el nem fogyott.

Károly urfi boszusan kiáltott fel:

— Ördög vigye el magukat, csak legalább nekem is hagytak volna egy darabkát!

G.

Hildegárd és Bundemár.

(Ó-német ballada.)

Ül Hildegárd a pamlagon,
 Igéző pongyolán,
 Nem rég vala, hogy felkele,
 Alig egy percze tán.
 Ott áll előtte Bundemár,
 A nagyhirű lovag,
 És nézi, hogy a szép szemek
 Neki mit mondanak? ...
 „No hallja meg oh Bundemár!
 Maga nagy szemtelen;
 Nem illik ám, hogy nálam ily
 Korán már megjelen,
 S belép az én szobámba itt,
 Hol férfi nem vala;
 Mit fog nekem majd mondani
 Az édes, jó mama?!”
 Vitéz lovag, jó Bundemár
 Hévvél letérdele,
 S bocsánatért esd hű szive,
 S dobogó kebele:
 „Bocsáss meg oh szép Hildegárd!
 Bocsásd meg ezt nekem!
 Lovag vagyok, bűnhődöm én,
 Parancsolj hát velem!”

„No jól van édes Bundemár,
 Még helyre hozhatod,
 Ha megteszed szerelemből,
 Amit parancsolok.”
 S ezzel a bájos Hildegárd
 Egy ajtót megnyita,
 És inte Bundemárnak,
 Kövesse őt oda.
 „Foglalj helyet, oh Bundemár!
 S maradj nyugton meg itt,
 Mig Hildegárdod eljövend
 S téged megszabadít.”
 Ezzel eltűnt szép Hildegárd,
 S maradt a hű lovag,
 S belátta, hogy most igazán
 Szive és lelke rab....
 Elmúlt a nap, megjött az éj,
 De nem jött senki sem,
 Hogy tán vigaszt vagy biztatást
 Mondana édesen.
 Majd jött a másnap s rá az éj,
 Majd meg a harmadik,
 Tán elfeledte Hildegárdja!?
 És ő már éhezik.

Végre negyed nap reggelén
Az ajtó megnyílik,
És Hildegárd — őrangyala —
Bájjal megjelenik.
„Jöjj Bundemár! a próba itt,
Mi drága teneked?
Válassz: im itt szüzi kezem
S ott lásd a sülteket.“

Jó Bundemár, amint elhagyta
Koplaltató helyét,
Előtte látta Hildegárt
S a kappan-pecsenyét ..
A három napi koplalás
Elbódítá fejét, —
Ott hagyta Hildegárt s megette
A kappan-pecsenyét
Somogyi Lantos.

Műkedvelői előadások Győrött.

Decz. 8. Hölgyeink bemutatják férjeiknek

„Az elkényeztetett férj“

vagy

„Miként neveljük férjeinket?“

czimü tükördarabot.

Telt ház bizonyos, mert egyetlen egy győri asszony sem hagyja otthon az urát. Szegény férjek! vigyetek zsebkendőket, mert meg fogtok izzadni.

Decz. 9. A férjek előadása

„ÜRES AZ ERSZÉNY“

vagy

„Nem ismerünk új divatot.“

Kétségtelenül meg fog bukni mert nem hogy az asszonyok mennének el rá, de még a férjeiket sem eresztik.

Decz. 10. A jogászok bemutatják

„A végrehajtó“

vagy

„Merre van a zálogház?“

vagyis

„Mikor van a jogásznak pénze?“

czimü vig-szomorujátékot.

Lesz ezenkívül: 1-ször zongora, hegedü és kártyajáték.

2. Műivás, vagyis ki tud egy hajtokára egy nagy pohár murezit lekortyantani.

3. Műfogások a ferbliben és makaóban.

4. Élőképek kifordított zsebekkel.

5. Nevezetes kasszirhölgyek arczképeinek bemutatása.

6. „Miként kell bliccelni!“ előadja Pagát Pepi.

7. Előadás után nagy bank. „Hozom“ kizárva.

Decz. 11. A győri hírlapírók előadása

„SZENT A BÉKE!“

Közönséggel tömve lesz a színház, de a szereplők nem lesznek képesek ezt a darabot eljátszani.

Kellemetlen:

midőn egész délelőtt a fogkefét keressük,
aztán ebédkor találjuk meg a mákosrétesben;

*

midőn épülő ház előtt megyünk el s egy kánál vakolat pottyanik az uj kalapunk tetejére;

*

midőn az uj lakásból kijövünk és elfelejtvén az utczát, nem találunk vissza;

*

midőn egy ismeretlen ur integet az utczán, azt hiszszük, valami új kundschaft, aztán bemutatja magát, hogy ő az új adóvégrehajtó;

*

midőn az ajtókilincset kéményseprő használta előttünk;

*

midőn szórakozottságból belekönyökölünk a szomszédunk kávéjába;

*

midőn egy üveg borovicskát vesz az ember, aztán a szórakozott kereskedő egy üveg Hunyadi-keserűvizet pakol a papirosba.

Olcsóbban adhatja.

Csizmát akar venni az atyafi a vásáron.

-- Hogy adja ezt a pár hitvány csizmát?

— Három forint az ára.

— Igen drága.

— Pedig olcsóbban sehol sem kaphatja urambátyám, mert köztünk legyen mondva (oda sug neki) a bőr semmibe se kerül, azt úgy loptam magam is.

Amint az atyafi éppen afelett tünődik, megvegye-e vagy ne, oda inti a másik csizmadia.

— Hát kelmednél mi a csizma ára?

— Négy forint az ára.

— Hogy lehet az? hisz a szomszédja úgy lopja a bőrt, mégis háromért adhatja.

— Csitt urambátyám, én még nála is olcsóbban adhatom, mert én a kész csizmákat lopom.

Bernát Gazsi Nr. II.

nagy mondásaiból.

Korán reggel kimentem a vadászterületre; mert azt beszéltek, hogy egy szép őz tanyázik ott. Roppant hosszú időt eltöltök ott kint, mászkálok ide-oda, de még

egy árva nyulat sem láttam. Utóljára aztán mérgebemben elhatároztam, hogy haza indulok. Egészen nyáriás idő ütött be; olyan meleg volt, hogy nagyon. Egy csöppet sem volt kellemes az út hazafelé. Ahogy elhaladnék a csanakai állomás mellett, szerencsére jön a vasut. Nem volt éppen valami nagyon sietős dolgom, de azért mégis jegyet váltottam és beszálltam. Plutót természetesen magammal vittem a kupéba. Amint a vonat teljes erővel elindul, jön a kalauz, hogy megnézze a jegyemet. Az én Plutóm, mert semmiféle uniformist sem állhat ki, elkezd forgolódni az ülés alatt és ugatja erősen a kalauzt. A kalauz mérges lesz és elkezd simfolni. Én meg akarom nyugtatni és azt mondom: — Legyen nyugodt, hiszen nem bántja. Azért ugat, mert azt hiszi, hogy sintér. Erre aztán igazán mérges lett ám a kalauz. — Ezt a dögöt voltaképpen nem is volna szabad behozni a kocsiba, — mondja ő. — A kocsitengely után kell kötni, mert nekünk nincsen kutyakupénk. — No hát jó, — mondom — én tölem oda kötheti a tengelyhez. — És önnek még egy jegyet kell váltania. — Olyan bolond már nem leszek! — mondom neki. — Engem nem csal meg! — Ő sem maradt adós a válaszszal és így igen csinos kis szóváltásba elegyedtünk. Egyszerre csak megáll a vonat. Egy juhnyáj közeledett és a vonat az üzletszabályok 37-ik §-a értelmében, várt addig, míg a nyáj az utolsó bürgéig átment a sineken. Én azt ajánlottam a kalauznak, hogy hadd kössen a kutyát a vonat hátuljához. Ezt ő nagy kegyesen megengedte, miközben ravaszul mosolygott. — Ne vess csak, — gondoltam magamban, — ismerem én a kutyámat. — Megtörtént. A vonat tovább indul és az én kutyám jólelkűleg trappol utána. A kalauz nézi egy darabig ezt az állapotot és rázza a fejét. Egyszerre odasiet a mozdonyra a fűtőhöz és titkon összesug vele. A sugás-bugásnak az lett a következménye, hogy a fűtő megrakta szénnel erősen a katlant, hogy a vonat sebessége fokozódjon. Az én kalauzom visszajön, hogy nézze a hatást. Azt hitte, hogy a kutyát már rég holtan vonszolja maga után. Az ám. Az én Plutóm ott trappolt most is és dühösen megugatta a kalauzt. Ezen aztán ő egészen feldühödött. Ujra nagy tanácskozást tartott a fűtővel, újra meghányták a katlant kőszénnel és rövid idő múlva teljes gőzerővel dolgozott a gép. A kalauz visszajön, hogy lássa a kutyát, mi lett belőle. Az örömtől fölragyogott az arcza. A kutyát nem lehetett látni sehhol, — a vasut becsülete meg volt mentve. Hanem bezzeg lelohadt a jó ur büszkesége, mikor én fölemeltem a kocsii fenekéről egy deszkát és a támadt nyíláson lepillantott. Ott trappolt az én kutyám vidáman az árnyékban és nyalta az olajat a kerékküllőkről.

*Lantom — ez a hősi,
Szusszal alig győzi
Lemorzsolni szépen,
Mik történnek itt;
Ujságíró népek
Eltreferélnek —
Éljük mostan, kérem
A vészek hetit.*

*Vegyünk példát róla,
Lám a tanács szója
Kárpátoktól jut biz'
Adriáig el;
Magyarország népe
Levegővel élne,
Ha az ő zsebjéből
Jőne a — hitel.*

*Művelt hordárokknak
Ülnököket fognak,
Kiknek szája mint a
Megnyitott zsülip;
Pedig szóval, pénzzel,
Megdohosult észszel
Takarékoskodni
Nem árt egy kicsit.*

*Aztán... kardok csengnek
S a vivóteremnek
Padmalyán ott áll a
Zsurnaliszta had;
Őlik egymást kinba'
S olyan, aki írna
Nekrologot róluk —
Végül nem akad.*

*Gázolunk a vérben
Ah, ebben az évben,
Várván majd az ujat —
Temetve az őt:
De míg ahhoz érünk —
Majd csak észre térünk,
S takarékoságbul
Nem ontunk, — csak szót.*

Iskoiából.

Tanító: — A liter ürmérték. Jancsi mondd meg, a te apád milyen mértékből iszsa a bort?

Jancsi: — Azt az én apám mértéktelenül szokta inni.

A többit érted.....

Ma mult két éve annak éppen,
Hogy szép szemedbe mélyen néztem,
Oh van-e éj, mely feketébb!
Oh van-e szebb csillag az éjben!
Tekinteted reám vetéd.....
A többit érted ugy-e szépem?

S vártál aztán? Voltam is nálad,
Hogy elrebegjem szivimámat,
De midőn ablakod alatt
Álldogáltam, — apád jött éppen,
S megkapta a galléromat....
A többit érted ugy-e szépem?

Vikont Volázs.

Tzompó Miháj levele az ű násszáhol a kki Pestön mulat az nássazonval.

Tisztös Nászom!

Mán nem tudom mé nem gyűnnek haza az mult keserves levelem után az Juczi hozott haza az városbú ojan fekete dohányformát, ú' tanáta a zucezan aszongya hogy teja a neve, osztég meg is főzte esuspájnák de rosztót, pegyig szalonát is töttem bele, a Maradikot osztég megszárogattam osztég belettem az pipámba de ojan erős vót hogy kirágtó a torkomat vásár is vót nászom györött az Katalin vásár eementünk az Nánival a ki mán tánczút is az lábávol pegyig azóta is ment a lábábo tüske vettünk egy fazekat mer az macska egeret fogott a keetek fazékába osztég a zegér mög is vót de az fazik eetörött hát eemöntünk az nánival györbe osztég vettünk fazekat nagyon Jó fazék vót ú szót mint az harang, 10-en egy karajzáré vettük, osztég a zádomás 3 micz krajezár én egy cigárot is vettem két karajzáré meg az náninak bútsufijját 1 gyér hanem mikor haza értünk az Vásárbú az náni átesett az Kűszöbön osztég eetörött az fazék mán meg is droztattam a zuj fazikat más Ujság nincs csak az kerítést ehorták az cigányok tüzellőnek más ujság nincs a zandris vereködött osztég ojat vágatok egy gereblével a zórára hogy semmi szagot se érez aszonta az barom orvos hogy le kö a zórát vágnyi mondok nem lesz legalább náthás Más Ujság nincs az Jancsi aztanúta a ziskolábo hogy az cséplőmasina azér jár mer tüzeenek benne, mondok én is tüzet rakok az falon fityegő orábo mer még mosse jár, osztég a zóránok kiégett a zódala mégse jár, hát eevittem az sujszterhó hogy tegyen fótót a zodalára maj megfüzeti nászom csak 20 on 3 krajezár jó erős marha búrbú van a mutatóját eevesztette a zandris, hát fábú csinátottam a zasztalossaa jó nagyot mind a karom más Ujság nincs, keenek az bretvájját eekirte az Galuska Pétör osztég a fija nádot vágott vele, hát odattam az kovácsnok hogy reszejje de az nagy reszellővee, mer a jobban fogja az vasat most mán nászom ojan jó hogy fűrészünyi is lehet vele meg tán borotvákoznyi is más Ujság nincs mondok nem fizetek én az kéményseprőnek, inkább kipuczovalom magam osztég főmáztom az kiminbe osztég aszontam raktyanak alattam tüzet hogy lássom mére megy az füst osztég most is könyvedzik az szemem tüle az fejár ruhámbú pegyig téntát facsart a zandris az testöm meg ojan kor-

mos lett hogy e köllött hivatnyi az kéményseprüt hogy puczovalom meg jaj nászom mikó végig huzott az gyomrom tályékán az drótkéfevee eeczörre hascsikarást kaptam Más Ujság nincs csak az Purucz Gergőnek az vak lova neki ment fejfel az keetek ablakánok osztég béütötte rajta az fejit miko meg visszahuzta kirántotta a zablakramát Az náni egésznap aludt osztég este ritt hogy má most micsinyájón éjje, mondok meszeed ki az szobát mire a zapád hazagyün osztég ugy is tett csakhogy sötítbe hogy ne lássák osztég eetévesztette az meszes fazekat az Lekváros fazékval osztég az Lekváros fazékbú meszeete ki a szobát. Csak röggée vette eszre de akkor az Jancsi ehitta a zuskolát osztég az kutyák is eegyüttek osztég a zegész falu gyerőke ott nyaata az ház ódalát meg az kutyák Más ujság nincs csak az Villám ló sántut meg az két eeső lábáro melhöz hasonló lyókat kívánván

marattam én irtam

Tzompó Miháj özvegy.

Gyűjenek mán keetek haza, az levelem nem tudom mé nem kaptyák meg, pegyig ugy megírom az küsejít mint az jegző ur megoszt levettem az stemplit is az keetek levelirü osztég panyorviakszaa a zenyimre tettem.

Adassék ezen levelem

Tsörge Ádány nászomnak

az salyát kezében

Pesten

az falu házáná

ha ott nincs Akkor az naccságos Deják Ferencz urnak a konyhájábo keressük vagy az Tsirkés kortsmábon ojan görbe kiptye van osztég az bottya göcsörtös.

billog

Egy his félreértés.

Hitelezője üldözött egy iszákos hivatalnokot, de sohasem találhatta otthon, még az ivodában sem.

Egy alkalommal ismét beszól hozzá, de megint nem találja honn. Hérdi his fiától:

— Fiacshám hol az apád?

— Hérem má véden cement.

— Hévá?

— Az ivodába.

A hitelező betü szerint vette a dolgot, és az első hozcsmában csakugyan neg is lelke.

Klasszikus történet.

A sabin nők elrablásakor történt. Az egyik sabin férfi egymaga sokkal bánatosabb, mint a többi együttesen. Egyik szomszédja, a kit a véghetetlen lamentáció bántott, rátámadt:

— Ne ordits annyira! A mi feleségeinket is elrabolták, te sem vagy szánandóbb, mint mi.

— Igen, ha ugy volna, — felelt a lesujtott sabin, — de az én feleségem n i n c s köztük, mert haza eresztettem a falujába.

Patkószögek.

I.

Hítem, össze ke' egyszer jönürk,
A sors akar a, — ig' Fivánta;
Szeretve, — ah, édes meghitten
Együtt bolygunk a nagyvilágba'.

Együtt bolygurk a nagyvilágba' —
Túltörve magunk száz veszélyen;
S hogy — világtalant vak vezessen:
Azt nem hittem — én üdvösségem!

II.

Filozófusok, nagy tudósok —
Mondjátok, — hol van arra válasz:
A háznak — hogyha évek nyomják,
S míg szívét vágyak nyitják, bontják:
A nőnek akkor kell a — támasz?!

III.

Miattad vivódtam
Nappal úgy, mint éjjel,
Ah, ki nem oltható —
Örök szenvedélyyel.
Szerettelek híven,
Lángolóan, tisztán —
S az utánad járás
Megviselte szívem, —
Megviselte — eszmám.

T—th D—5.

Tisztaság.

Megy az utcán két nénemasszony, egyik zsemlyét visz, de szerencsésen beleejti a sárba. A másik javasolja neki:

— Tisztítsa le a kötényével ágyom.

— De már olyan disznónak ne nézzen engem. Lenyalja azt a kutyuskám olyan tisztára, mint az arany.

Hol vannak a gombok?

Beszáll a lengyelzsidó a vasuti coupéba, hol már egy tisztességes külsejű uri ember ül. A zsidó csak vakarózik, csak vakarózik; az ur pedig idegesen izeg-mozog, végre nem állhatja tovább, s megszólítja:

— Ugyan az isten áldja meg, ne vakarózzék, adok tíz forintot!

— Ide a thiz florén!

A zsidó megkapja a tíz forintot, de nem sokáig állhatja meg. Ürügyet keres. Odamegy az urhoz, megtapogatja neki a kabátját:

Ceccz! müljen fhünom kobát! müljen fhü-

nom gombokh! De az enyémen még thübb gomb van ám: itt is edj gomb! (jobb oldalához kap), itt is edj gomb (baloldalához kap), itt is edj gomb (hátaához kap), shüt itt van még csak a retthentő shok gomb! (s mindkét kezével a fejéhez kapván olyan vakarózást vitt véghez, hogy csaknem megvedlett szegény).

Garabonczias Diák muzeumából.

Vihar közelget, s mi a haza keblén,

Bálványt emeltünk önzök kéjeül

S mint korcsosult faj, áldjuk azt rajongva

S dobáljuk azt, ki szent, s nagyért hevül,

Másként viselték gondját öseink, hajh!

Árpád honának, kit mi megvetünk,

Hatalmi vágyunk maszlaga nyomort szül,

S igába hajlja önnön nemzetünk.

Veszprémi Közlöny 45. sz.

Szerkesztői üzenetek.

Köles M. stb. szerelme. Elcsépelet tárgy, nyelvezete döcögös, rimei sánták, — nem a mi lapunkba való. Első küldeményéhez hasonló apróságokat szivesebben látunk. — **Somogyi Lantos.** Hát az jikas mogyorók hol maradványoztak? Sz. O. is sodorhatna ám holmi szellemi pirulákat, — mondja meg neki. — **Kelemen leánya.** Adjuk belőle ezt

Szép szőkei fürteidben

Megvonult a

Barna éj,

Oh mi kéj,

Szívem tenálad,

Oh asszonyállat,

Te tigrisündér,

Áloméjszaka,

Mint fiharzik

Szívemnek tengerén,

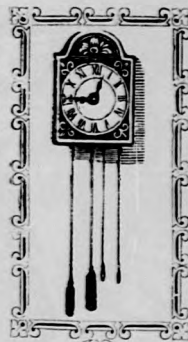
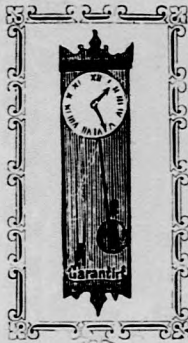
Szemed villáma cikádzik

Te szende lény!

No hallja szende lény! ilyen vadhajtásokat még egy fűzfán sem láttunk. — **K. F. Pompás,** de kevés. Többet és gyakran! — **M.** Ön ígér az alakokhoz szöveget. Jobban tenné, ha nem ígérne, hanem írna. Igéretre mi is csak ígérhetjük a lapot. — **Sz. J.** Bevándorlod mán egész Budapest városát, bizonyosan keresnek a hitelezők! Levél váratik és levél küldetik. — **Hercules.** Nem bírja még a tollat se. — **S.** „Savanyu a vaczkor ha megérik.“ Ez igaz, de az ön verse is savanyu ám! — **Nánassy Bugavecz.** Rettenetes álnév, rettenetes adoma. Noé apánk mulattatta valamikor ezzel a családját. — **A többi levélre jövő számunkban felelünk!**

Felelős szerkesztő:

GÁRDONYI GÉZA.

OPITZ LAJOS

órás és ékszerész,

Győrött, Fehérvári-utca 21. szám

(a tűztorony és Hungária kávéház között).

Ajánlja ujonnan átalakított és minden igényeknek megfelelő dúsán berendezett

schweiczi

arany és ezüst óra-raktárát,

ingaóráit, schwarzwaldi, iroda- és konyhaóráit, különféle ébresztő és zenélő órákat.

Arany és ezüst ékszerek remek kiállításban; karékek, lánczok, gyűrűk és fülbevalók, ezüst evőeszközök és ételme-
ritő készülékek a legesinosabb kiállításban

nagyon olcsó áron,

igen czélszerű **menyegzői** és **keresztelési ajándék** csinos tokba helyezve.

Az összes arany és ezüst tárgyak az állami fémjelzőhivatal által vannak bítelesítve.

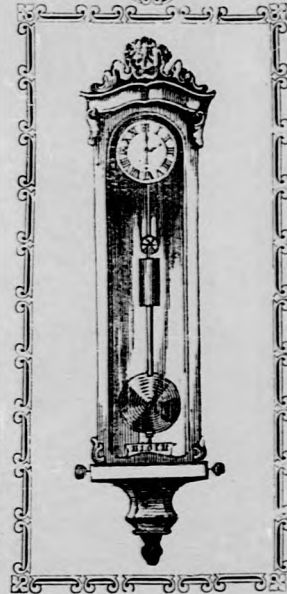
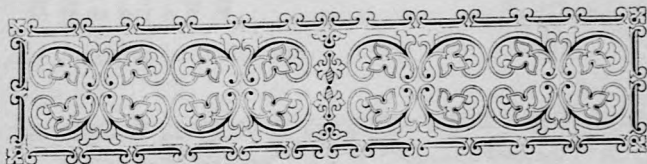
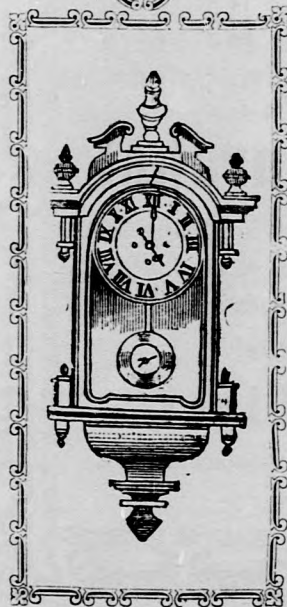
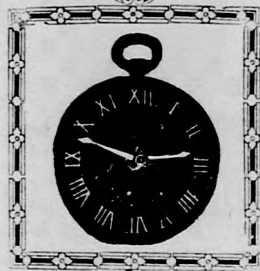
Villamos házi- és szobacsengengetyök, házi telefonok és inductorok, melyek bevezetései megmagyarázásom után bárki által könnyen elhelyezhetők és felállíthatók.

Galvanoplastikai aranyozások, ezüstözések és állanyozások (nicklirozás) nálam eszközöltetnek.

Régi **arany** és **ezüst tárgyak** a legmagasabb árban vétetnek meg vagy cseréltetnek be.

Mindenemü **javitásokat gyorsan** és **pontosan, jótállás** mellett eszközölök.

Tárgyaim különösen alkalmasak karácsonyi ajándéknak.

Én, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam fölaltált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a **hajkihullást**, elősegíti a **hajnövést** és erősíti a **hajbőrt**, uraknál elősegít egy teljes **erős szakálnövést**, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes szint és sűrűséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautárvétel mellett az egész világba.

Csillag és Társa,
Budapest, király-utca 26.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

valódi Jaeger alsóruháim

egyedüli **elárusításával** sz. kir. Győr város és környékén

csakis

Fischer testvér urakat

Győrött, Fehérvári-utca, általános hitelbank házában, **biztam meg**, a kikkél a n. é. közönséget e cikkben való szükségletének fedezésére kérem.

Kiváló tisztelettel

Jellinek Lipót,

első brünni normal Jaeger alsóruha- és tricot-gyáros.

